

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Ο Θεός δεν επιβλέπει τον άνθρωπο με αυστηρότητα, αλλά με αγάπη και δικαιοσύνη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Το απόγευμα της Κυριακής 11 Ιανουαρίου 2026, σε συνέχεια των καθιερωμένων Κυριακάτικων εσπερινών κηρυγμάτων του, που είχαν διακοπεί προσωρινά λόγω των Χριστουγέννων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος πραγματοποίησε το εσπερινό του κήρυγμα στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσης.

Το κήρυγμα εντάσσεται στον κύκλο θεματικών ομιλιών με τίτλο «Διδαχή στην προς Ρωμαίους επιστολή του Αποστόλου Παύλου», όπου έχουν αναδειχθεί βασικά θέματα όπως η σημασία της πίστης, ο καθημερινός πνευματικός αγώνας, η αντιμετώπιση των πειρασμών, η εφαρμογή των διδασκαλιών του Αποστόλου στην προσωπική ζωή και στις σχέσεις με τους συνανθρώπους, καθώς και η καθοδήγηση μέσω του παραδείγματος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Της ομιλίας προηγήθηκε ιερά Παράκληση, δημιουργώντας κατάλληλο πνευματικό πλαίσιο για τους πιστούς.

Ο Σεβασμιώτατος, αναφέρθηκε εκτενώς στο τέταρτο κεφάλαιο της προς Ρωμαίους Επιστολής και ιδιαίτερα στο πρόσωπο του Πατριάρχη Αβραάμ. Τόνισε ότι η παρουσία και η προσωπικότητα του Αβραάμ αποτελούν εκκλησιαστικό γεγονός, το οποίο συνεπαίρνει και καθοδηγεί τον Ορθόδοξο Χριστιανό, διότι μέσα από αυτό αποκαλύπτεται ο τρόπος με τον οποίο ο άνθρωπος δικαιώνεται ενώπιον του Θεού.

Ο Απόστολος Παύλος θέτει το ρητορικό ερώτημα πότε δικαιώθηκε ο Αβραάμ και απαντά με σαφήνεια ότι «ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην». Η δικαίωσή του δεν προήλθε από την περιτομή ούτε από τα έργα του νόμου. Ο Θεός, όπως υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, δεν επιβλέπει τον άνθρωπο ως αυστηρός επιθεωρητής, αλλά με αγάπη και δικαιοσύνη. Εκεί όπου βρίσκει γη αγαθή στην καρδιά του ανθρώπου, εκεί σταματά και προσφέρει πλούσια τη χάρη Του, τον αγιασμό και τη σωτηρία.

Ο Αβραάμ, όπως κάθε άνθρωπος πριν από τον Χριστό, είχε να παρουσιάσει ενώπιον του Θεού τρία πράγματα, τις αμαρτίες του, τα έργα του και την πίστη του. Τι από όλα αυτά λογίστηκε από τον Θεό; Ο Απόστολος Παύλος είναι κατηγορηματικός, «τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἄσεβῃ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην». Οι αμαρτίες δεν λογαριάζονται όταν υπάρχει δυνατότητα μετανοίας και επιστροφής στον Θεό. Τα εξωτερικά έργα, ιδίως όταν στερούνται εσωτερικής θυσίας και ταπεινώσεως, δεν μπορούν να σώσουν τον άνθρωπο. Κανένα ανθρώπινο έργο, ακόμη και τα έργα των Αγίων, δεν μπορεί να υπερνικήσει το βάρος της αμαρτίας χωρίς τον Ιησού Χριστό και το αίμα Του.

Εκείνο που λογίζεται εις δικαιοσύνην είναι η πίστη. Όχι μια γενική ή θεωρητική

πίστη, αλλά η απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό, η πίστη που είναι έτοιμη για κάθε θυσία.

Αυτή η πίστη δεν είναι μόνο πηγή αγαθών έργων, αλλά αποτελεί η ίδια έργο. Η συμμετοχή στη Θεία Λειτουργία, η δοξολογία του Θεού και η υπακοή στο θέλημά Του είναι καρποί αυτής της ζωντανής πίστεως.

Η περιτομή του Αβραάμ, όπως εξήγησε ο Σεβασμιώτατος, δεν ήταν η αιτία της δικαιώσεώς του, αλλά «σημείον ἔλαβεν περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως».

Δόθηκε ως επιβεβαίωση της διαθήκης του Θεού μαζί του και ως προτύπωση της πνευματικής περιτομῆς της Καινῆς Διαθήκης. Η παλαιά περιτομή, σωματική και ακούσια, προεικόνιζε τη νέα περιτομή, την αποκοπή των παθῶν και της αμαρτίας δια της χάριτος, η οποία γίνεται εκούσια και λογίζεται ως σταυρός και θυσία.

Ο Αβραάμ γίνεται έτσι πατέρας τόσο των εθνικῶν όσο και των Ιουδαίων, διότι «πατέρα πάντων ἡμῶν τέθεικά σε», και η κοινή τους βάση δεν είναι τα τυπικά έργα, αλλά η ταπεινή και ζωντανή πίστη στον Θεό. Μια θρησκευτική ζωή χωρίς εσωτερική ουσία, χωρίς αγάπη και πνευματικό αγώνα, είναι κενή και καταγέλαστη, όπως επισημαίνει και ο ιερός Χρυσόστομος.

Ο νόμος, σύμφωνα με τον Απόστολο Παύλο, δόθηκε για τη γνώση της αμαρτίας και ως κανόνας πνευματικού αγώνα, όχι για να προκαλεί την οργή του Θεού. «Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται», όχι επειδή είναι κακός, αλλά επειδή φανερώνει την αμαρτία του ανθρώπου. Εκείνο που σώζει είναι η ζωντανή και έμπρακτη πίστη στον Ιησού Χριστό.

Η πίστη του Αβραάμ φανερώνεται ως δύναμη Αναστάσεως. Ο Θεός, όπως τον περιγράφει ο Απόστολος, είναι Εκείνος «ὁ ζωοποιῶν τοὺς νεκροὺς καὶ καλῶν τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα». Το να γεννηθεῖ παιδί από υπερήλικες και άτεκνους γονεῖς αποτελεί εικόνα της αναστάσιμης ενέργειας του Θεού. Ο Αβραάμ «οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ», αλλά «ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ», και έτσι η πίστη του αυξανόταν συνεχώς.

Η πίστη, όπως τόνισε ο Σεβασμιώτατος, αυξομειώνεται και χρειάζεται καλλιέργεια. Γι' αυτό και οι Άγιοι Απόστολοι παρακαλούσαν τον Χριστό λέγοντας, «Πρόσθες ἡμῖν πίστιν». Μια πίστη χωρίς διάκριση και χωρίς εγωισμό είναι εκείνη που οδηγεί τον άνθρωπο στη σωτηρία.

Καταλήγοντας, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι όσα γράφονται για τον Αβραάμ δεν αφορούν μόνο εκείνον, αλλά και όλους εμάς. Η σωτηρία μας βρίσκεται στην

πίστη στον σταυρικό θάνατο και την Ανάσταση του Ιησού Χριστού, «ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν». Ἡ Ανάστασή Του εἶναι ἡ δική μας ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὰ δεσμά του θανάτου καὶ ἡ δική μας δόξα.

Με αὐτές τις σκέψεις, ὁ Σεβασμιώτατος ὁλοκλήρωσε τὴ Κυριακάτικη διδασκαλία του, εὐχαριστώντας τοὺς παρισταμένους καὶ εὐχόμενος καλὴ δύναμη καὶ καλὴ πορεία στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα.

